

AUS NZ MyPlanet MAGAZINE

PUBLISHED BY THE AUSTRALIAN NEW ZEALAND FRIENDSHIP SOCIETY

MyPlanet

NO. 2 JUNE 2004

Utgivare
Australian New Zealand Friendship Society
ISSN 1651-4041 ■ AUS/NZ MyPlanet Magazine
Nr 2 ■ Juni 2004 ■ 21. årg
Uppaga: 24 500 exemplar

Medlemskap
150:- kr
Gäller för ett kalenderår och per hushåll.
Vänligen kontakta oss för mer information.

Ansvarig utgivare:
Hugo Berch

Redaktionsgruppen
Anette Kjær Mathiesen ■ Annica Jansson
Bente Hammer ■ Else K. Knudsen

De i artiklarna framförda synpunkterna är författarnas egna och delas inte nödvändigtvis av Vänskapsföreningen. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och förkorta artiklar och insända bidrag. Kopiering med tydlig källangivelse är tillåten.

Nästa nummer av MyPlanet Magazine utkommer den 5 september 2004

Tryck
Rounborgs grafiske hus ■ DK-7500 Holstebro

Kontakta oss
MyPlanet Sweden
Roslagsgatan 35 · 37 ■ 113 54 Stockholm
Tel: 08-442 98 80 ■ sto@myplanet.com

MyPlanet Education:
Stockholm: tel. 08-442 98 92 (tel.tid: 9. - 12.30)

MyPlanet Sweden
Kastellgatan 17 / Box 7124
402 33 Göteborg
Tel. 031-774 00 75 ■ got@myplanet.com

Visumkontor
Stockholm: tel. 08-442 98 98
Telefontid: 9 - 12

Nytt ordförandeskap i Vänskapsföreningen

Vänskapsföreningen har just avslutat sitt andra verksamhetsår som fristående svensk förening. Årsmötet har hållits i Göteborg och styrelsen har omvalts med samma personer som tidigare. Lars Rubensson har emellertid avsagt sig ordförandeskapet till förmån för undertecknad.

Lars har gjort ett mycket engagerat och bra arbete som ordförande i vår förening och jag vill som nytillträdd ordförande tacka Lars för de två åren han har hållit i klubban.

Styrelsen har under Lars ledarskap arbetat fram de rutiner som behövs för en nybildad förening och det känns som ny ordförande att gå till dukat bord.

Föreningen har under det gångna året haft en mängd aktiviteter. Förutom de vanliga föredragskvällarna har stor kraft ägnats åt att skapa nätverk med olika organisationer. Detta arbete fortsätter under 2004. Mer om vår verksamhet hittar Du på vår hemsida.

Vi kan se tillbaka på 2003 som ett år då vi inte riktigt nådde fram till utsatta mål och vi har inför 2004 utmaningen att åter bli en förening som ökar sitt medlemsantal. Resandet till Australien och Nya Zeeland ökar förhoppningsvis igen och med föreningens gedigna kunskaper och de förmånliga priser vi har på resor, har jag en stor förhoppning om ett framgångsrikt år.

Peter Hagström

Ordförande i The Australian New Zealand Friendship Society

Innehåll

Vi tycker att vi har mycket gemensamt med aussier och kiwier. Men när det gäller deras passion för idrott så blir skillnaderna väldigt tydliga. De brukar kallas "idrottstokiga", men verkligheten är lite mer nyanserad. Det kan du läsa mer om i detta nummer av MyPlanet Magazine.

Foto: Australian Tourist Commission.

Idrottshjältar i rampljuset	3
Silky Oaks – ett paradys i regnskogen	6
Regnskog och korallrev	8
Smått & gott	9
Dansen med the All Blacks	10
Pooldramatik och tågtrauma	12
Australiens nationalstolthet	14
Golf med skandinavisk touch	16
Upp ur soffan	18
MyPlanet Shop	20
Utlandsstudier	21
Mirakelflickan från Mackay	22
Nyheter från MyPlanet i Sydney	23
MyPlanets rundresor i höst	24
Planerat – men med massor av överraskningar	25
Jollesegling i Nya Zeeland	28
Svärdfisk i sikte!	30
Vykort från Banks Peninsula	32

I ett land där idrott och sport har en väldigt central plats och där tiden stannar under de få minuter som det tar hästarna att springa Melbourne Cup samt där varje sporthändelse ger en anledning till fest, är det inte underligt att idrottshjältarna syns på den offentliga scenen.

Idrottshjältar i rampljuset

Ian Thorpe, Australiens stora simstjärna och OS-hopp, var nära att missa OS då han gjorde bort sig vid uttagningarna.

Text: Hanne McBlain

Foto: Polfoto

Sport spelar en väldigt central roll i det australiska samhället. En av anledningarna är landets klimat som inbjuder till olika typer av utomhusaktiviteter. Dock är det en överraskning för många att den idrottsgren som flest australier ägnar sig åt är fiske och inte rugby eller fotboll som man annars skulle kunna tro. Men den största sporten, om man nu kan kalla det för

en sport, är åskådersporten då man deltar från sidolinjen. Det är inte ovanligt att det kommer många tusentals åskådare till rugbymatcherna i Sydney varje vecka, och samma sak gäller i Melbourne vid Aussie Rules Football.

Från industri till rekreationsområde

Det var därför en självklarhet att Sydney måste

finna medel för att bygga de största och bästa anläggningarna när det stod klart att staden hade tilldelats OS år 2000. Under loppet av de sju år som OS-förberedelserna höll på lade man grunden till det vi i dag känner som Homebush, och som under de senaste tio åren har blivit hem för många australiska idrottsgrenar. Homebush, som från början var ett industriområde, omvandlades i slutet av 80-talet till rekreationsområde. I området ligger Bicentennial Park som öppnades den 26 januari 1988 på 200-årsdagen av Kapten James Cooks landstigning i Australien. Det var ett idealt område för OS på lagom avstånd från Sydneys centrum. Men det fanns dock ett allvarligt problem – nämligen de föroreningar som fabrikerna i området under många år hade förorenskat. Den australiska regeringen använde 21 miljoner dollar åt att städa upp, och snart kunde man börja se resultatet.

Stora idrottsarenor

En av de första byggnaderna som blev klar var Sydney Aquatic Centre som öppnades 1994. Till OS fanns det plats för inte mindre än 17 000 åskådare i hallen, men man har sedan dess minskat antalet åskådarplatser till 10 000. Sydney Showground, som under OS stod värd för baseballturneringen, är i Sydney bättre känd för att hysa Royal Easter Show, Sydneys största djurutställning som varje år lockar omkring en miljon åskådare. Stället blev 2001

hemmaplan för Canterbury Bulldogs, ett lag i rugbyligan. Det stora Telstra Stadium (tidigare känd som Aussie Stadium) var naturligtvis huvudattraktionen under OS 2000. Det var här som Cathy Freeman vann 400-metersloppet, medan hela Australien andlöst såg på. Det var också här som de storslagna öppnings- och avslutningsceremonierna gick av stapeln. Stadion är jättelik och kan rymma fyra Boeing 747 bredvid varandra. Under OS fanns det plats för 110 000 åskådare, men sedan dess har antalet reducerats till 83 000 platser.

OS-by:n har blivit förort

I Homebush finns också Sydney Athletic Centre, Sydney SuperDome (basket- och gymnastikarena under OS och nu hemmaplan för basketlaget the Sydney Kings) samt Sydney International Tennis Centre där det varje år arrangeras internationella tennisturneringar. Dessutom finns här två hotell. Där OS-delta-

garna bodde under tävlingarna hittar man nu förorten Newington där man kan köpa en lägenhet för 400 000 dollar (den billigaste). Men om man vill ha utsikt över Homebush och dess anläggningar får man betala betydligt mer.

Telstra Stadium har använts många gånger sedan OS, och i november förra året avgjordes Rugby Union-finalen mellan Australien och England här. VM i Rugby Union, som inte ska förväxlas med Rugby League, arrangeras var fjärde år. Som försvarande mästare var pressen på det australiska laget naturligtvis våldsam. Lättnaden var stor när laget kvalificerade sig till semifinalen genom att slå ärkerivalen Nya Zeeland som tillsammans med Sydafrika var favoriter till att vinna turneringen. Butikerna i Sydney sålde slut på sina rugbytröjor, och överallt i staden gick människor omkring i de gul-gröna australiska tröjorna. Själva matchen sågs av 4,3 miljoner australier, och även om England vann finalen

med 20-17 har det inneburit en ökad popularitet för Rugby Union i Australien.

Institut för talangutveckling

I Australien får elitidrotten mycket pengar, och resultaten i internationella sammanhang talar ju också för sig själva. Australian Institute of Sport, som grundades 1981 för att ge unga idrottsutövare en chans att utveckla sina talanger, har fostrat många av de australiska idrottsstjärnorna. Men även innan institutet grundades gjorde Australien bra ifrån sig på den internationella idrottsscenen. Simning har alltid varit en av Australiens starka sidor, och namn som Dawn Fraser och John Konrads intar en väldigt speciell plats i alla australiers hjärtan. Båda vann flera medaljer vid både OS och Commonwealth Games i slutet av 1950-talet och i början av 1960-talet. Mest anmärkningsvärt var kanske Dawn Frasers insats när hon vann guld i 100 meter frisim

Simning har alltid varit en av Australiens starkaste idrottsgrenar.

vid tre OS i rad – 1956 i Melbourne, 1960 i Rom och 1964 i Tokyo.

Oturliga "Thorpedo"

I dag är det stora namnet naturligtvis Ian Thorpe, men det finns många andra simmare som sannolikt kommer att spela en viktig roll under OS i Aten i år. En förhållandevis okänd simmare, Libby Lenton, satte nyligen världsrekord vid de australiska mästerskapen i 100 meter frisim för kvinnor när hon simmade 0,11 sekunder snabbare än nederländskan Inge de Bruijns gamla rekord. De australiska kvinnornas 4 x 100-meterslag anses nu efter mästerskapsresultaten som det bästa i världen.

Ian Thorpes namn var också på allas läppar under mästerskapen. Inte så mycket på grund av hans insats i bassängen, utan på grund av det misstag som var nära att kosta honom hans deltagande i 400 meter frisim, i vilken gren han för närvarande innehar världsrekor-

Vy över Homebush.

det. Medan simmarna väntade på startsignalen tjuvstartade Ian Thorpe, eller snarare var det så att han föll i vattnet. En sådan fadäs kräver omedelbar diskvalificering, och det var en mycket slokörad Ian Thorpe som fick lämna bassängen. I stället kvalificerade sig Craig Stevens till herrarnas 400 meter frisim. Efteråt förekom det många spekulationer i australiska medier om Craig Stevens, som också kvalificerade sig till 1 500 meter, skulle överlämna sin plats i 400 meter till Ian Thorpe, den nuvarande världsmästaren och guldmedaljvinnaren från OS 2000. Australiska medier såg helst att Ian Thorpe (med smeknamnet "Thorpedo") skulle simma i OS. Efter stora påtryckningar avstod också Stevens sin plats.

Det råder heller ingen tvekan om att Ian Thorpe har en väldigt speciell talang. Förutom världsrekordet på 400 meter har han också världsrekorden på 200 meter och 800 meter frisim, är den näst snabbaste australiern någonsin på 100 meter frisim samt den fjärde snabbaste australiern någonsin i ryggsim. Nu för tiden är Ian Thorpe också känd som modell och smyckesdesigner, och Victoria Gardens, som är ett australiskt byggprojekt i Beijing, använder hans namn och bild som reklam under rubriken "Welcome, I am Ian Thorpe, your new neighbour". Ian Thorpe har nämligen köpt en lägenhet i komplexet. Men även om det inte är någon tvekan om att han kommer att befinnas sig i Beijing under

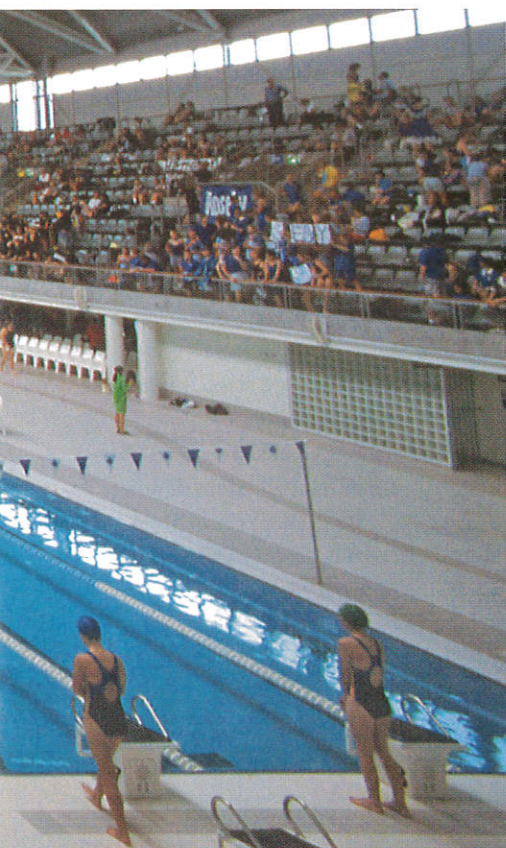
OS 2008 är det nu alltså också säkert att han kommer att delta i OS i Athen.

Australian of the Year

När man tittar tillbaka i historien hittar man flera exempel där idrottsstjärnor har valts till Australian of the Year. De mest kända är nog Dawn Fraser (simning), Shane Gould (simning) och Evonne Goolagong (tennis). Varje år den 26 januari i samband med Australia Day koras Australian of the Year. Även i år valdes en idrottshjälte, nämligen cricketlandslagets tidigare lagkapten Steve Waugh. För en del australier var det helt självklart att han därmed blev den fjärde idrottshjälten på sju år som fick denna titel. 1998 föll valet på Cathy Freeman (löpning), 1999 Mark Taylor (cricket) och 2002 Pat Rafter (tennis). Ännu en gång har det bevisats att idrottshjältarna i Australien intar en alldeles speciell plats i den nationella medvetandet. ■

Vi presenterar

Hanne McBlain emigrerade till Australien från Danmark 1990. Hon är gift med en australier och är bosatt i Sydney.

Ett av mina favoritområden i Australien är sedan länge norra Queensland. Inte bara för att jag har mycket goda vänner som bor i Cairns utan för att jag tycker om klimatet, livsstilen och den varierade naturen. Det är enkelt att komma hit på besök och man känner sig välkommen.

Silky Oaks – ett paradys i regn

Foto: P&O.

Text: Marie Östlund, MyPlanet

För mig har denna del av Queensland, precis som för så många andra, tidigare främst bestått av barriärrevet, vattensporter och lata dagar på en strand. För ett par år sedan "upptäckte" jag även den närbelägna "outbacken" som nu även den är en favorit. Vid mitt senaste besök här (våren 2003) ville jag hitta på något som var nytt för mig och som kändes spännande. Mitt resällskap skulle även fira en

jämn födelsedag. Vad skulle vi då hitta på?

Vi hade båda varit på dagsutflykter till regnskogen i detta område förut, men aldrig övernattat.

Det avgjorde det hela! Vi valde Silky Oaks – en mycket trevlig och omtyckt hotellansläggning belägen vid Daintree National Park och endast 20 minuter med bil från Port Douglas.

Vi lämnade huvudvägen strax norr om Mossman och svängde in på den lilla lokala väg som skulle ta oss till hotellet. Den slingrade sig genom sockerrörsfält och för varje kilometer blev vägen smalare och smalare. Det var dock aldrig några problem att hitta och rätt som det var befann vi oss på anläggningen som ligger väl gömd i regnskogen.

Efter ett mycket gästvänligt mottagande blev vi visade till vårt boende! Ett härligt rum i en bungalow mitt bland alla träd! Smakfullt inrett med alla faciliteter man kan tänka sig inklusive en stor terrass. När vi klev in i vårt rum spelades regnskogsmusik från CD-spelaren. Varje kväll när man kommer tillbaka till sitt rum efter middagen är musiken på och ett levande ljus brinner sakta. Mycket smakfullt!

Silky Oaks är känd för sin restaurang – The Treehouse! Det är nya menyer varje kväll och maten håller hög klass. Till denna utsökta mat serveras goda australiska viner. Då den stora födelsedagen infann sig överraskade hotellet med en mycket god och kaloririk födelsedagstårta! Restaurangen är delvis belägen på en terrass med utsikt över Mossman River. När man sitter här med närheten till vattnet och naturen känns det som en extra bonus – man är ett med naturen samtidigt som man är på en "toppenkrog".

Hur tillbringar man så dagarna på Silky Oaks? Njuter av lugnet vid poolen och spenderar dagen med att lyssna på alla ljud och som finns i regnskogen och att beundra växtligheten. Många av de krukväxter som

skogen

jag har hemma växer fritt här och i kolossal format! Hotellet har även ett mycket varierat aktivitets-program, med allt från vandringar, utflykter till barriärrevet, dykning och ballongflygning. Vi följde med på en av de vandringar i regnskogen som hotellet anordnade och unnade oss sedan en behandling i hotellets Spa.

Om jag kommer att återvända hit igen? Självklart! Det är en lisa för själen!

Info

En övernattnig på Silky Oak Lodge i Treehouse Room (dubbelrum) kostar från 1 905 kr per person och då ingår frukost och middag. Men det vore synd att inte stanna här längre än bara en natt. Välj till exempel mellan två olika paket som bägge kostar från 5 715 kr per person. I det ena ingår tropisk frukost och 4-rättersmiddag, en flaska mousserande vin vid ankomsten samt "healing spa treatment". I det andra paketet ingår samma måltider samt en utflykt till regnskogen och en båttur till Stora Barriärrevet.

Om man inte själv kommer i bil kan transport ordnas från Cairns eller Port Douglas. För mer information, ring 08-442 98 80 / 31-774 00 75.

På upptäcktsfärd i regnskogen

Man behöver inte ta sig långt norr om Cairns förrän man befinner sig mitt i regnskogen och nästan utanför civilisationens räckvidd. Bloomfield Track, som följer kusten från Helenvale söder om Cooktown till Cape Tribulation, är ett bra exempel. På en del ställen stiger vägen överraskande brant för att omedelbart därefter vända neråt lika brant. En skarp sväng och se-

dan öppnar sig utsikten mot det azurblå havet. Under ena halvan av året förföljs man av ett enormt dammoln. Under andra halvan av året måste man se upp för vattenhålen i vägen. Då är det tryggt att ha en lokal förare bakom raten. Och att man sitter i en fyrhjulsdriven bil! Tät, tät regnskog följer vägen, men den aboriginska guiden vet var historien gömmer sig, som till exempel vid Bloomfield Falls. I landets torra outback möter du en annan aboriginer - för vem kan bättre berätta om klippmålningarna än en person från Nugal-warra-stammen som också äger området.

3-dagarsturen "First Frontier" är på alla sätt en riktig lyxtur. Du ingår i en liten exklusiv grupp, har längs vägen sällskap av lokala guider, kommer till områden där turister sällan sätter sin fot och övernattar på komfortabla lodges i regnskogen. Och du kan vara säker på att allt görs för att uppfylla just dina speciella önskemål. Turen kostar från 10 250 kr (inkl. övernattnig och måltider), men då får du upplevelser som du kommer att bära med dig ovanligt länge.

Foto: Down Under Tours.

Tropiska Queensland står högt upp på önskelistan hos många som reser till Australien – och det är inte utan anledning.

Regnskog och korallrev

Cairns är en bra utgångspunkt för upplevelser vid Stora Barriärrevet och i regnskogen. Med det här paketet får du det bästa från bägge världar samtidigt som du får tre övernattningar på lyxiga Tradewinds Esplanade Hotel i Cairns. Hotellet ligger på berömda Esplanade och man kan inte bo närmare hamnen i Cairns än så. Från rummet har man en storslagen utsikt över Trinity Bay.

Den ena dagen blir det en heldagsutflykt i båt till Stora Barriärrevet. På Moore Reef

lägger man till vid en ponton, och då får man möjlighet att simma, snorkla och dyka. Mellan upplevelserna serveras lunch. Den andra dagen blir det en utflykt till regnskogen väster om Cairns. Den här turen skiljer sig från den andra genom att antalet deltagare inte är fler än vad som ryms i en terrängbil. Samtidigt får man här möta väldigt engagerade guider (på turen med Skyrail, på turen genom regnskogen och under besöket hos Hartley's Crocodile Adventures) och kommer till områden som

inte är så kända. Paketet kostar från 4 045 kr per person och är baserat på att två personer reser tillsammans.

Njut av livet

Det kommer du definitivt att göra ombord på Coral Princess. Att åka båt är något av det mest avkopplande som finns. Och när kryssningen dessutom görs på ett av de mest fantastiska ställena i världen – i norra delen av Stora Barriärrevet – kan det inte bli annat än en fantastisk upplevelse. Kryssningen börjar i Cairns, fortsätter till den historiska gruvstaden Cooktown, till den nordligaste ön i Stora Barriärrevet, Lizard Island, och till dykupplevelser utan motstycke vid Ribbon Reef och Rachel Carlsö Reef. 4-dagarskryssningen kostar från 9 485 kr per person när två personer reser tillsammans.

Medlemsrabatt

Vid bokning före den 24 augusti och avresa före den 31 december 2004 – 25 % rabatt.

Foto: P&O.

Info

Ring på
tel. 08-442 98 80 / 031-774 00 75

Australiensiska artister på turné i Sverige

I sommar får vi möjlighet att få en smak av Australiensisk kultur på hemmaplan.

Rocklegenden **Chris Bailey** kommer på besök och genomför solouppträdanden i Stockholm och Göteborg, se: www.saintsmusic.com.

Den Aboriginska gruppen **The White Cockatoo Performing Group** kommer att turnera över hela Norden, se: www.whitecockatoo.com.

Charlie McMahon med sina spännande techno toner kommer på turné, www.charliemcmahon.com

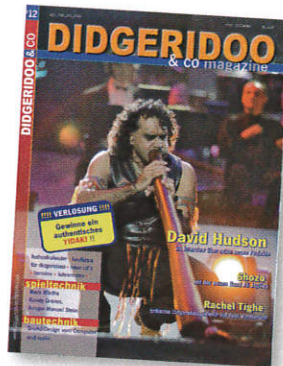
Se kalendern på vår hemsida www.myplanet.com samt www.larswallin.nu för datum och info

Nyhet Didgeridoo Magazine!

Nu finns i MyPlanets shop tidningen Didgeridoo Magazine tillgänglig att beställa för alla er som är intresserade av Aboriginsk kultur samt instrumentet didjeridu.

Didgeridoo Magazine är på engelska och utkommer kvartalsvis. Tidningen finns över hela världen och tar upp både aktuella samt historiska ämnen kring den Aboriginska kulturen och instrumentet didjeridu. Pris 60: - SEK

För innehållsinfo se www.larswallin.nu eller www.didgeridoo-magazine.com

Styrelse

Ordförande

Peter Hagström | Hultgatan 4
343 36 Älmhult | Tel. 0476-14926

Vice ordförande & kassör

Leif Johansson | Vildrosvägen 22
574 50 Ekenässjön | Tel/fax: 0383-307 55

Ansvarig utgivare

Hugo Berch | Össjö Gård
266 91 Munka-Ljungby | Tel. 0431-433 032

Ledamot

Nicole Williams | Sulitelmavägen 37
167 35 Bromma | Tel. 070-471 5192

Lars Rubensson | Tegnergatan 17
856 43 Sundsvall | Tel. 060-151 507

Suppleant

Lars Wallin | Asplundsgatan 31
451 61 Uddevalla | Tel. 0522-331 38

Medlemskap

150:- kr
Gäller för ett kalenderår och per hushåll.
Vänligen kontakta oss för mer information.

Beskyddare

Australiens Ambassadör i Sverige,
Richard Rowe

Vänskapsföreningen är medlem av

World Association of
MyPlanet Friendship Societies

Tracey Moffat vernissage 11 juni!

Australiensiskan Tracey Moffatt - en av samtidskonstens största konstnärer - ställer ut på Hasselblad Center i Göteborg den 11/6-5/9 2004. Konstnären kommer själv att närvara på vernissagen den 11 juni. Konstintresserade medlemmar har nu chansen att inbjudas till vernissagen!

Intresserad?

Kontakta MyPlanet på e-mail: sto@myplanet.com eller tfn. 08-442 98 80 senast den 9 juni!

Mer information om Tracey Moffatts utställning hittar du på www.myplanet.com (under Australien / Kalendern)

Före varje landskamp utför Nya Zeelands nationella rugby-warriors, the All Blacks, alltid en rituell haka som på maori betyder "dans". Lagkaptenen Reuben Thorne berättar om haka-dansens betydelse för laget.

Dansen med

Text: Barbara Krarup Hansen

Foto: NZRU

Jag har genom åren sett en del internationella rugbymatcher, och varje gång blir jag lika fascinerad av hakan på det sätt som endast the All Blacks kan utföra den. Man blir på en och samma gång häpen och imponerad, och en sak är säker: man är verkligen laddad för en bra rugbymatch efter en sådan "peptalk". Jag ville gärna lära mig mer om haka och dess betydelse för the All Blacks och arrangerade en telefonintervju med lagkaptenen Reuben Thorne.

Synkroniserad lagdans

Reuben Thorne, 29 år, har varit en All Black sedan 1999 och har fungerat som lagkapten i två år, inklusive vid förra årets Rugby World Cup i Australien. Han är en lite tillbakadragen lagkapten, men är ivrig att berätta om sin passion för the All Blacks. Och han vill gärna uttala sig om annat än själva spelet. För honom och för hela laget är haka-dansen viktig, och själva utförandet uppfattar de som den sista delen av förberedelserna inför en internationell match. Jag frågade om man som ny All Blacks-medlem får undervisning eller upplärning i att utföra haka-dansen, och om det är något som laget övar regelbundet när de till exempel är på träningsläger. Reuben Thorne berättar att de inte specifikt övar hakan som lag eftersom alla så väl vet vad de ska göra och vad de ska säga. – Och, säger Reuben Thorne med stolthet i rösten, när vi väl är ute på plan och ställer upp för hakan, så blir vi med ens en samlad enhet, och varje spelare gör sitt bästa för att synkronisera sina rörelser och sin sång med oss andra. Som ny spelare minns Reuben Thorne att han togs åt sidan av en tränare under en vistelse i Sydafrika för att lära sig konsten att utföra hakan med de

modifikationer som The All Blacks har lagt till. Alla nya spelare får enskild undervisning i början för att lära sig stegen och för att känna sig som en del av "The Mighty All Blacks".

Vill verka skräckinjagande!

Även om Reuben Thorne är lagkapten är det inte han som leder haka-dansen. Det gör Carlos Spencer, en av nyckelspelarna. Jag frågade Thorne varför det egentligen inte är han som leder hakan, och på det svarade han väldigt precist att den som leder hakan ska ha maoribakgrund och vara en person som delar den kulturella bakgrund och det kulturella arvarifrån hakan kommer.

Innan the All Blacks påbörjar en interna-

tionell rugbymatch, samlar Carlos Spencer laget och berättar som en slags påminnelse om vad som ska göras och hur:

Slap the hands against the thighs
Puff out your chest
Bend the knees
Let the hip follow
Stamp the feet as hard as you can

Det här sägs med stolthet, och enligt Reuben Thorpe blir man "superladdad" att spela och att visa motståndarna att man är här för att vinna. – Vi försöker se så skräckinjagande ut som möjligt för att "skrämma" våra motståndare före matchen. Det ser mycket riktigt

The All Blacks är enligt uppgift ett av de mest fruktade rugbylagen att spela mot på grund av deras dynamiska och innovativa spelare som har satt och fortfarande sätter standarden inom sporten.

the All Blacks

Ka Mate

Ka mate! ka mate! Ka ora! Ka ora!
Ka mate! ka mate! Ka ora! Ka ora!
Tenei te tangata puhuru huru
Nana nei I tiki mai
Whakawhiti te ra
A upa...ne! Ka upa...ne!
A upane kaupane whiti te ra!
Hi!!!

I engelsk översättning

I die! I die! I live! I live!
I die! I die! I live! I live!
This is the hairy man
Who fetched the Sun
And caused it to shine again
One upward step! Another upward step!
An upward step, another...the Sun shines
Hi!!!

också skrämmande ut när spelarna växelsvis spärar upp ögonen (pukana) och sträcker ut tungan (whetero). Dessa rituella uttryck är avgörande för en haka och understryker och förstärker betydelsen av de specifika orden. – Motståndarna står och tittar på oss medan vi gör hakan. Många spelare har berättat för oss att det är en upplevelse att se oss utföra hakan, och de har respekt för vad den står för och vad den betyder för oss som lag, poängterar Reuben Thorne.

Hela kroppen ska tala

Det finns många olika haka-danser, och många tror felaktigt att den som the All Blacks utför är en krigsdans. Den haka som de utför heter "Ka Mate" som också är de ord som själva sången startar med. Det är inte en krigsdans eftersom den utförs utan vapen,

utan är mer en dans där deltagarna ger uttryck för vad de känner. I kontrast mot detta står krigsdansen "Peruperu" som utförs med vapen och avslutas med ett karakteristiskt högt hopp. Detta hopp är ett element som the All Blacks har inkorporerat som avslutning på sin version av "Ka Mate'en" för att ge ett mer brutalt och skräckinjagande intryck på motspelarna. Det är mer i stil med själva spelet som både är brutalt och utmanande, men också heroiskt och synnerligen disciplinerat, även om det inte ser så ut!

Själva haka-dansen uppfattas dock också som en disciplinerad och samtidigt mycket emotionell dans. Det har sagts att denna komplexa dans i alla dess olika former mer än något annat från maoriernas kultur är ett uttryck för maoriernas passion, livsföring och identitet – "ett budskap från själen uttryckt

genom ord och rörelser". En framstående haka-mästare, den legendariske Henare Teowai of Ngati Porou, sa på sin dödsbädd som svar på frågan om vad konsten att utföra en haka består av, att "hela kroppen ska tala". Har man sett the All Blacks utföra sin haka är det ingen tvekan om att de levererar budskapet på ett övertygande och entydigt sätt. ■

Vi presenterar

Barbara Krarup Hansen lever tillsammans med en nyzeeländare och är nu bosatt i Auckland där hon arbetar för ett produktionsbolag.

Vår korrespondent i Sydney, Eva White, berättar om dagliga händelser och samtalsämnen under den senaste tiden. Bland annat får vi veta vad australiensarna är "världsbäst" på samt varför det kör omkring smutsiga bilar i Sydney i dessa dagar.

Pooldramatik

Text: Eva White, Sydney

Om man skall åka lokaltåg i Sydney rekommenderas en god bok. Varför? Ja, något måste man ha att göra under all väntan. Sydneys allmänna kommunikationsmedel har aldrig fungerat särskilt väl, men situationen har blivit allt värre. På den värst drabbade tåglinjen, den södra, kommer bara drygt en tredjedel av tågen i tid, dvs inom fyra minuter av utsatt tid.

Folkfylld Harbour Bridge

I februari nåddes något av en bottennivå vad

det gäller Sydneys lokaltåg. Den värsta dagen kunde väl egentligen inte tågbolaget, CityRail, rå för. Gaslukt hade upptäckts på stationen vid Stadshuset strax före klockan 15. Stationen utrymdes och inga tåg tilläts passera. Problemet var bara att inga tåg kan ta sig runt Sydneys centrum utan att passera Stadshuset. Så lagom till eftermiddagsrusningen fanns det inga tåg i Sydneys centrum. Detta ledde till något mycket trevligt, i alla fall för oss som inte var direkt påverkade. Inga tåg gick över bron, så alla som ville norrut var tvungna att

ta sig över hamnen på annat sätt. Bussarna blev direkt överfulla, så bästa lösningen var att promenera. Sydney Harbour Bridge fylldes med en stadig ström av gångtrafikanter. Där promenerade kostymklädda herrar, skolelever, föräldrar med barnvagn tillsammans med de turister man vanligtvis ser på bron. Fast de "kostymklädda" herrarna bar kavajen. I Sydney i februari promenerar man inte gärna omkring i full kostym. Nej, någon måtta får det vara.

och tågtrauma

Lokförarbrist

Tyvärr är det inte så att problemen upphörde efter februari utan förseningar och inställda tåg verkar nu vara vardagsmat. I grund och botten är det brist på lokförare som ligger bakom de ständiga problemen. Det är inte ovanligt att kring 100 avgångar per dag blir inställda på grund av förarbrist. Det saknas drygt 130 lokförare, och eftersom utbildningen tar nästan två år är det inget problem som kan lösas snabbt. På kontoren diskuteras vems fel det är att det blivit så här. Är det delstatens transportminister Michael Costas fel? Borde han avgå? Kanske, men inte skulle jag vilja överta hans jobb. Det är nog inget flaggskepp han har ärvt precis. Tack och lov arbetar jag nära hemmet och kör till jobbet, så jag slipper dras med Sydneys tågssystem. Men kom ihåg: Glöm inte den där favoritboken innan du beger dig till en av Sydneys perronger.

Stränga vattenrestriktioner

Det är torrt i Sydney, väldigt torrt. Sedan i oktober i fjol har vi stränga bevattningsrestriktioner så jag får inte använda bevattningssystemet och vattenspridaren i trädgården över huvud taget utan bara vattna för hand. Det har jag inte tid med så trädgården får inget vatten. Och när jag skall tvätta bilen får jag inte använda vattenslang utan bara vatten i hink. Det är alldeles för omständigt för mig, så nu har jag en uttorkad trädgård och smutsig bil. Sydneys vattenreservoarer är bara halvfulla. Regnar det inte inom de närmaste veckorna blir vattenrestriktionerna strängare. Vi skall tydligen då bara få vattna trädgården tre bestämda dagar i veckan och enbart för hand naturligtvis så det berör ju inte mig.

Priset på vatten skall också gå upp. Tillgången på vatten är ett av Australiens största problem. Vi är den torraste kontinenten näst efter Antarktis, dvs den världsdel som får minst nederbörd. Därför måste vi lära oss att handskas mer försiktigt med de begränsade tillgångarna. I Sydney kommer man aldrig åter att kunna vrida på vattenkranarna som man vill, enligt myndigheterna. Restriktionerna lär ha minskat konsumtionen med 12%, men det räcker inte. Jag får nog ta och bli lite snabbare i duschen.

Hårt arbetande aussies

Vi som trodde att vi var slappa och nu påstår de att vi jobbar hårdast av alla i hela världen! Med våra 1855 timmar per år är vi värst eller bäst, beroende på hur man ser på det. När man räknar bort våra 20 semesterdagar och 8 helgdagar blir det så gott som 40 timmar per vecka. Detta är förvånansvärt med tanke på att vi också har en hög andel deltidsarbetare med 27% av arbetsstyrkan. Trots detta jobbar vi alltså i genomsnitt en 40-timmarsvecka och det beror tydligen på att vissa jobbar otroligt långa dagar och kring 100 timmar per vecka. Denna statistik och en hel del annan publicerades nyligen i en jämförelse mellan Australien och 17 andra välstående länder, däribland Sverige. I många avseenden ligger Sverige och Australien rätt lika, men så är inte fallet när det gäller inkomstskillnaden mellan höginkomsttagare och låginkomsttagare. Av de 18 länderna i undersökningen har Sverige den minsta skillnaden och Australien den fjärde största skillnaden mellan de två grupperna. Andra områden där vi som australienare får skämmas är u-hjälp, nivån på arbetslöshets-

understöd och utsläpp av växthusgaser. Så nu diskuteras kring middagsborden hur vi egentligen har det. Är vi "världs bäst" på det mesta eller hur är det?

Dramatik i poolen

Nu ser vi fram emot OS. Idrottsgalna är vi ju, så även fast vi inte lär få lika många medaljer som sist, då vi hade hemmaplansfördel, blir det till att sitta uppe mitt i natten och heja och skrika. Den största personen är egentligen redan över för Australiens del nu när det är klart att Ian Thorpe kommer att simma sin favoritdistans. Vid uttagningarna till OS missade storfavoriten en plats till 400 m fritt då han tappade balansen innan startskottet och föll i poolen. Det räknades automatiskt som tjuvstart och Australiens regler angående detta medförde direkt diskvalificering. Så där satt Thorpe med lång och blöt näsa. Ingen hade slagit honom på denna distans sedan 1998. Han var helt oomstridd världsetta men utan plats i OS-laget! Enda chansen för honom att få simma sin favoritgren var nu om Craig Stevens, som hade kommit tvåa efter Thorpes olycksaliga plums, gav upp sin plats. Massmedierna ställde en otrolig press på Stevens. Det tog nästan en månad, men sedan beslöt Stevens sig för att stå åt sidan och låta Thorpe få simma med hela Australien bakom sig. Stevens får åka till Aten i alla fall, eftersom han helt korrekt kvalificerade sig i två andra grenar. Så nu är det dags att börja träna hejaren igen. Jag undrar just om vi kan komma på något bättre än "Ozzie, ozzie, ozzie – Oy, oy oy!" den här gången? ■

Danska Simförbundet har i drygt ett år haft australiska Mark Regan som landslagstränare. MyPlanet har besökt honom för att höra om hemligheten bakom Australiens imponerande resultat i den internationella idrottsvärlden.

Australiens

Mark Regan i sin roll som landslagstränare.

Text: Poul Broberg

Foto: Polfoto

Det är en alert Mark Regan som tar emot på sitt sparsamt inredda kontor. Det är tidig förmiddag, men Mark Regan har redan varit igång i några timmar och jagat de danska landslagssimmarna fram och tillbaka i bassängen i Farum.

– Det är inte långt till OS i Aten, så trä-

ningen har intensifierats, inleder Mark Regan. Att det inte är vem som helst som de danska simmarna har stående på bassängkanten, vittnar föregående OS om. Här hämtade Mark Regan som huvudtränare för det australiska damlandslaget hem ett guld, fyra silver och ett brons till den idrottstokiga nationen. Efter det

framgångsrika OS i Sydney blev Mark Regan som huvudtränare på "Australian Institute of Sports" ledare för hela det australiska simlandslaget som är ett av världens absolut bästa

Man kan därför undra varför Mark Regan har valt att byta ut positionen på toppen av den internationella simvärlden mot en något

nationalstolthet

mindre framträdande roll i lilla oansenliga Danmark.

– Det hände en del saker i Australien som gjorde att det var på tiden att jag sökte mig till nya utmaningar. Jag fick en förfrågan från danska simförbundet och såg det som en stor möjlighet att vara med och bygga upp någonting helt nytt från grunden. Därför tog jag steget från Australien till Danmark, förklarar Mark Regan, som dock inte vill utveckla vad det var som fick honom att lämna australisk simning.

Saknar vinnarkultur

Efter lite mer än ett år i Danmark känner Mark Regan att han och familjen, som består av hustru och två söner, nu börjar finna sig tillrätta. Kvar i Australien har han också en dotter som studerar på universitetet.

– Det var absolut en stor omställning att komma till Danmark och inte minst att upptäcka att den danska idrottskulturen är något helt annat än den australiska. I Australien SKA man till varje pris vinna, medan jag tycker att idrottsutövare i Danmark många gånger när det på allvar börjar göra ont saknar den där sista viljan att vinna, säger landslags tränaren.

Respekt för idrottsstjärnorna

Också när det gäller det sätt på vilket idrotten behandlas i medierna, finns det några fundamentala skillnader mellan den australiska och den skandinaviska idrottskulturen, påpekar Mark Regan. – I Australien råder en stor respekt för en idrottsstjärnas prestation eftersom den gör alla stolta över att vara australier. Idrotten blir helt enkelt en fråga om nationell stolthet som används för att bygga upp den australiska nationen. Trots att det australiska

samhället innehåller många olika kulturer klarar idrotten att göra alla stolta över att vara australier. Det är en väldigt viktig funktion, understryker Mark Regan.

– I Skandinavien upplever jag överhuvudtaget inte att idrotten har samma erkännande. Man känner inte nationell stolthet över en fantastisk idrottsprestation. Däremot kan drottningens födelsedag eller bröllopet den 14 maj mellan Frederik och Mary verkligen få fram den nationella stoltheten hos danskarna. Det kan jag ha svårt att förstå, berättar Mark Regan.

Heltidssyssla

Det är inte bara i behandlingen av de aktiva idrottsutövarna som Mark Regan har upplevt stora skillnader mellan Skandinavien och Australien. – Själva tränaryrket tas mycket mer seriöst i Australien. Man vet att det handlar om ett heltidsjobb som kräver lika många mänskliga och yrkesmässiga kvaliteter som ett jobb i näringslivet. I Danmark finns det folk

som frågar vad jag jobbar med för övrigt, när jag berättar att jag är tränare, tillägger Mark Regan.

Att tränaruppdraget handlar om 100 % seriositet råder det inte minsta tvivel om efter att ha tillbringat en timme i Mark Regans sällskap. En äkta australisk vinnare har invaderat den skandinaviska idrottsvärlden. Och kanske kan Mark Regan med sin australiska vinnarmentalitet nog också kamma hem många medaljer till dansk simning innan kontraktet löper ut år 2006? ■

Vi presenterar

Poul Broberg, idrottskonsulent i Køge kommun, är medlem i den danska föreningens styrelse och har varit i Australien flera gånger, bland annat som medkommentator vid OS i Sydney.

Fem snabba svar

När vi säger Australien, vad tänker du på då?

Mark Regan

- Den australiska desserten Pavlova.
- De australiska golfbanorna. Min personliga favorit är Yowani Country Club i Canberra.
- Det australiska klimatet.
- Sportfiske i Australien – och som en riktig sportfiskare vill Mark Regan inte avslöja var i Australien man fångar den största fisken.
- Canberra. Staden ses över axeln av många, men jag tycker om Canberra, stämningen och det fantastiska bushområdet runt omkring.

Nicole Williams har besökt the Royal Scandinavian Golf Club i hemstaden Melbourne. Här mötte hon ett sammansvetsat gäng skandinaver som har för vana att umgås över en runda golf.

Golf med skandinavisk

Text: Nicole Williams, Bromma

Stående vid 16:e hålet kan utmaningen inte beskrivas som annat än nästan övermäktig. "Teeing off" från en upphöjning över en sänka till greenen tillåter ingen felmarginal. Hur många golfbollar har under årens lopp försvunnit i täcket av grönt nedanför?

Sol, vind och vatten

Denna gröna oas är belägen högt uppe bland mjuka kullar vars gräs bränts gyllene av solen. Utsikten över den djupblå oceanen och de långa sandstränderna är magnifik. Sanden

är dock inte begränsad till bara stranden. Shearwater Golf Course är bokstavligen täckt av sandbunkers som ibland är så djupa att det är omöjligt att se det gröna när man är i dem.

Vattnet glittrade bakom sanddynerna men på banan medförde det inga större utmaningar.

Det fanns dock tillräckligt med utmaningar i de smala "fairways". Det kuperade landskapet gjorde att de gånger bollen befann sig i höjd med fötterna var få.

Shearwater är beläget vid Cape Schanck, 90 minuters bilresa sydöst från Melbourne längs Mornington halvön. Den varma eftermiddagssolen lyste högt på himlen och havsbrisen höll luften bedrägligt sval. Det var 33 grader varmt vilket gjorde hatt och solkräm till ett lätt val över solbränna. Trots tidig start kom de sista golfarna in först tidigt på eftermiddagen och anslöt sig till resten av medlemmarna vid 19:e hålet.

Kalla drycker åt alla, något att äta och sedan hade the Royal Scandinavian Golf Clubs årsmöte inletts. Ungefär en timme senare var mötet över och golfentusiasterna återvände tillbaka till storstaden.

Språket gemensam nämnare

En dag vid the Shearwater Resort Golf Club är samtidigt en dag vid en av Australiens mest spektakulära kustlandskap med utsikt över the Southern Ocean och Port Phillip Bay. Medlemmarna i denna golfklubb får dock mer för pengarna än vackra golfbanor i och runt Melbourne. De ges möjligheten att träffa sina landsmän och tala sitt modersmål, eftersom ett medlemskap kräver att man talar ett skandinaviskt språk flytande. De flesta av medlemmarna är ettdera skandinaver som bor i Melbourne permanent, eller som är där på jobbkontrakt. Men det finns även de som är

gifta med skandinaver eller de som tidigare har bott i de skandinaviska länderna. Den sista söndagen i varje månad träffas de på någon av Victorias tusentals golfbanor för en runda golf och ett tillfälle att träffa vänner, nya som gamla.

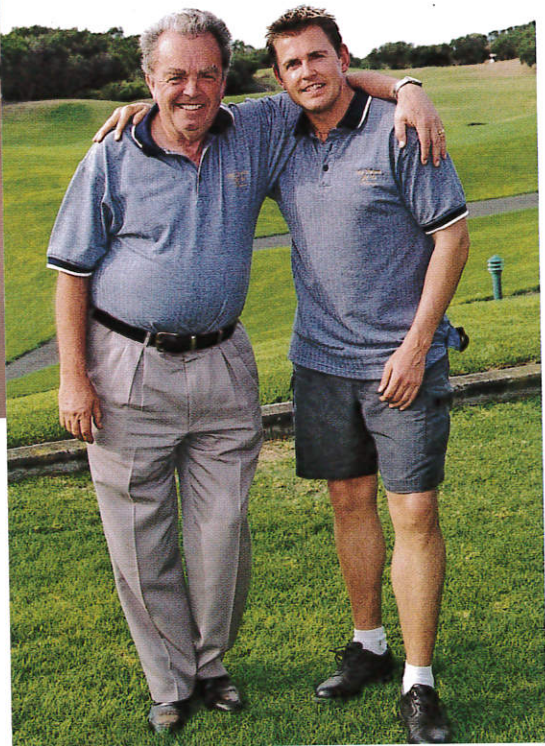
Växande medlemstal

Denna 20-åriga tradition började med att sju medlemmar i svenska kyrkan brukade träffas för en 9-hålsrunda. Prins Bertil blev beskyddare för golfklubben då the Royal Scandinavian Golf Club officiellt grundades 2 år senare, i samband med att 16 spelare gick en 18-hålsrunda som efterföljdes av gemensam middag. Idag stoltserar klubben med ett växande medlemsantal som närmar sig 150, med 40-50 aktiva medlemmar. Inverkan av skandinaviska företag på klubben är påtagligt, med både ledarskap och sponsormedel från företag som Volvo, Trelleborg, SAS, SKF och Skania, för att nämna några.

Stöder svenska kyrkan

Nils Vejby, som startade klubben, har spelat många golfrundor under sina dagar. Klubben och dess medlemmar har blivit ett väsentligt inslag i det skandinaviska samfundet och medför vänskap likväl som kontaktmöjligheter för nyinflyttade. Golfklubben har starka band till svenska kyrkan i Toorak, som är centrum för skandinaverna i Melbourne. För att betona den starka anknytningen och stödet till kyrkan kräver golfklubben att medlemmarna också hjälper svenska kyrkan ekonomiskt.

Golfklubbens medlemmar nöjer sig dock inte med att träffas en gång i månaden eller i kyrkan, utan de arrangerar även andra aktiviteter. En golfhelg vid Murray River anordnades i maj för att undslippa höstregnet, och en

Royal Scandinavian Golf Clubs tidigare ordförande Nils Vejby tillsammans med nya ordförande Lars Ling.

touch

mid-year dinner kommer snart att hållas vid the Swedish Café.

Byte på ordförandeposten

Även om klubben har en lång historia innebar 2003 en förändring. Nils Vejby avgick som ordförande och efter nästan 20 års service till golfklubben belönades han med ett livstids medlemskap. Under denna specifika söndag i mars visade han att det inte är tid för honom att sluta med golf helt och hållet och han belönades med en "closest to the pin" utmärkelse.

I hans ställe som ordförande har en ny-

komling, Lars Ling, tillträtt. Lars, är sedan tre år tillbaka i Melbourne på kontrakt med sitt företag Readsoft och han har anpassat sig till livet i Australien som en fisk till vattnet. Hans entusiasm smittar av sig inte bara vad det gäller golf utan för livet i stort, och han och den nya styrelsen leder klubben med ny energi.

Under 2003 lanserades också klubbens nya hemsida. Här visas detaljer och resultat från turneringar och golfhelger. Den nya styrelsen har ambitioner för sin proffsiga hemsida, så ifall du är intresserad av golf i Australien är det värt att hålla en titt på den för att se hur den utvecklas.

Shearwater Golf Course på Mornington Peninsula utanför Melbourne bjuder på vacker utsikt över Southern Ocean.

Happy golfing!

Vi spelar golf och kul vi har
och var och en är superstar
Kanske nå'n dag med välbehag
man träffar rätt och inte snett

Vi tar det ej så seriöst
Vi tar det ej så pretantiöst
Vi teear opp men utan hopp
att med ett slag få boll i kopp
Vi toppar bollar slår i luften
för att sedan missa putten
Kookaburras glada skratt
det ej generar oss ett skvatt.

Vad gör väl det om du ej vinn
och kommer långt ja långt från pinn
Och öser sand i någon grop
och inte hör nå't hurrarop

Se'n fram på dagen då vill magen
ha en korv å biff med lök
Man lämnar hagen blir i tagen
rusar fram till närmsta kök
Poängen säkras slagen räknas
fick en birdie på par 5
Oh vilken lycka, kan man tycka
när man åter vänder hem.

Text: Arthur Spångberg (1987)

En dag med the Royal Scandinavian Golf Club innebär inte bara en dag ute på en av Australiens magnifika golfbanor. Det är också en möjlighet att bli del av en galen skandinavisk-australisk medley där man kan njuta av de saker som för dessa människor samman – golf, solsken, vackra omgivningar och en rolig stund. Om du planerar att besöka Melbourne och önskar spela en runda golf, kom ihåg att de spelar den sista söndagen varje månad och att de kan kontaktas genom hemsidan: www.royalscandinaviangolfclub.com

Vi presenterar

Nicole Williams är med i Vänskapsföreningens styrelse. Hon är född i Melbourne, men bor sedan många år i Stockholm tillsammans med sin kanadensiska man och lilla dotter.

Sport är den viktigaste fritidssysselsättningen för de allra flesta nyzeeländare. Men ändå står Nya Zeeland precis som andra västländer inför ett växande fetmaproblem.

Upp ur

Text: Inga Nielsen

Foto: Otago Daily Times

Ledaren för en engelsk fotbollsklubb lär ha sagt följande om det inflytande som sport har över många människors liv: – En del menar att fotboll är en fråga om liv och död. Det är det inte – fotboll är något mycket viktigare! Med en liten omskrivning kan citatet enkelt överföras till nyzeeländska förhållanden, särskilt när det gäller rugby, men även mer allmänt. Sport – antingen att man agerar åskådare och/eller själv är en aktiv utövare – är för många människor den viktigaste fritidssysselsättningen. För en del står och faller deras allmänna välbefinnande med om "deras" lag vinner eller förlorar.

När det handlar om elitidrott kan man mycket väl få det intrycket att det också gäller nationens tillstånd som helhet. Ett bra exempel var när vi förlorade America's Cup. Pressen dominerades totalt av detta, dag ut och dag in, och hela landet var närmast drabbat av sorg. Detsamma när vi senast, milt uttryckt, inte hade så stora framgångar i rugby-VM.

Nationell identitetsbärare

Men vad är då bakgrunden till att sport och idrott är så fast förankrat i Nya Zeelands nationella identitet? Enligt boken "Sport, Society & Culture in New Zealand" sträcker detta sig ända tillbaka till nationens födelse, vilket innebär när den europeiska invandringen på allvar tog sin början under sista hälften av 1800-talet. De första invandrarna, huvudsakligen engelsmän och skottar, hade massor av kulturellt bagage med sig hemifrån, men var angelägna om att etablera en nationell identitet i sitt nya land. Rugby blev snabbt något för landet att samlas kring, först på lokal nivå, sedan också internationellt då landslaget reste till Sydafrika på 1890-talet och senare till England (1905). Att spela mot "moderlandet" var ett steg på vägen mot att manifestera sig som en självständig nation. Nya Zeeland var nu inte längre bara England

På elitnivå: Mästerskapsmatch i Netball (Otago Rebels i blått och gult).

soffan

Visste du...

att uttrycket "a good sport" används om en person som är schysst, följer spelets regler, och som både är en god vinnare och en god förlorare? Och att det i dagligt tal också används om en person som i allmänhet är en trevlig kille eller tjej?

"förlängda arm" på södra halvklotet! Under dessa tidiga år i landets historia stod mycket på spel. Laget spelade inte bara för sig självt och för sin klubb, utan för hela landet. Vann de, gav de ära åt nationen. Förlorade de, hade de svikit alla nyzeeländare. Ända sedan dess har nyzeeländsk kultur och identitet varit oupplösligt förbundna med sport, och det ser ut som om banden fortfarande är intakta, även om vi ju nu har annat och mer än sport att profilera oss med.

"Snacktivities"

Begreppet sport fokuserar dock inte bara på elitidrott. Från myndigheternas sida görs en stor insats för att uppmuntra och stödja så kallat vanligt folk att ta sig upp ur soffan och komma igång med att motionera. Vi har, i likhet med andra västländer, ett ökande fetma-problem som börjar redan i skolåldern. Ett problem som kan bli en bomb för vårt sjukvårdssystem om ingenting görs här och nu.

På nationell nivå arbetar organisationen SPARC (Sports and Recreation New Zealand). I deras stadgar står att man "arbetar för att Nya Zeeland ska fortsätta vara ett friskt och dynamiskt land som kan mäta sig med de bästa i världen". SPARC strävar efter att skapa möjligheter för alla nyzeeländare att vara fysiskt aktiva och nå sin fulla potential i den eller de idrottsgrenar som de har valt. En

av kampanjerna går under mottot "Push Play" och pekar på de hälsomässiga fördelarna med 30 minuters måttlig fysisk aktivitet per dag, till exempel genom korta "snacktivities" som att ta trapporna i stället för hissen, parkera bilen längre bort från arbetet eller kliva av bussen ett par hållplatser tidigare.

SPARC stödjer också regionala organisationer som "Sport Otago" som startades 1983 som den första av totalt 17 i hela landet. Dess syfte är först och främst att skapa möjligheter att ägna sig åt sport på motionsbasis, från junior- till seniornivå. Bland andra aktiviteter kan nämnas kurser för idrottstränare och domare. Dessutom ger organisationen råd och stöd till skolor och idrottsföreningar. Alla dessa åtgärder är viktiga och nödvändiga, för statistiken visar att en av tre vuxna nyzee-

ländare, totalt ca en miljon, inte ägnar sig åt någon form av motion, de så kallade "couch potatoes" (soffpotatisar)! Positivt är dock att det aldrig tidigare har så varit så många kiwier som springer, joggar, går, cyklar, simmar och surfar som nu, och "the great outdoors" som exempelvis jakt, fiske och vandringsturer i bergen är populärare än någonsin. Återstår alltså att få fart på soffpotatisarna!

Vi presenterar

Inga Nielsen har sedan 1990 varit bosatt i Dunedin, huvudstaden i Otago-regionen, där hon arbetar inom den förebyggande hälsovården.

På motionsnivå: Cavershams terränglöpnings- och friidrottsklubb.

Nya Zeeland

Lonely Planet – New Zealand	290:-
Lonely Planet – Tramping in New Zealand	240:-
Lonely Planet – Cycling New Zealand	240:-
Wilma Guide – Nya Zeeland (på svenska)	220:-
New Zealand World Travel Map	140:-
New Zealand Touring Atlas	240:-
Auckland – Periplus Map	100:-
Living and working in New Zealand	270:-

Diverse

Lonely Planet – Rarotonga & the Cook Islands	240:-
Lonely Planet – South-East Asia on a shoestring	290:-
Lonely Planet – South Pacific	290:-
Resehandboken Om konsten att resa på egen hand	220:-
T-shirt – med aboriginskt konstverk Svart eller vit – storlekar S, M, L och XL	150:-

Australien

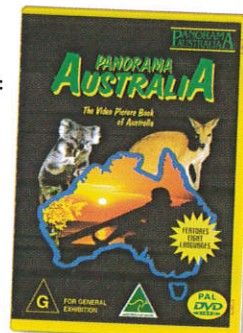
Lonely Planet – Australia	290:-
Lonely Planet – Outback Australia	270:-
Lonely Planet – Great Barrier Reef	270:-
Lonely Planet – Victoria	240:-
Lonely Planet – Queensland	240:-
Lonely Planet – New South Wales	240:-
Lonely Planet – South Australia	240:-
Lonely Planet – East Australia	240:-
Lonely Planet – Northern Territory	240:-
Lonely Planet – Tasmania	240:-
Lonely Planet – Sydney Condensed	170:-
Lonely Planet – Aboriginal Australia	240:-
Lonely Planet – Watching Wildlife Australia	240:-
Lonely Planet – Cycling Australia	220:-
Lonely Planet – Australian Phrasebook	120:-
Lonely Planet – Healthy Travel Australia, NZ and the Pacific	95:-
Lonely Planet – Sean & David's Long Drive	220:-
Australien – en guidebok B. Nordström	250:-
Living and working in Australia	270:-
Australia World Travel Map	140:-
Australia Touring Atlas	240:-
Diving Australia	270:-
Sydney Periplus map	100:-

Panorama Australia

Två filmer om Australien, som på 2 x 1 timme tar dig med runt detta stora, fascinerande land. Perfekt både inför resan och som souvenir.

The Video Picture Book of Australia

Panorama
Australia, del I:

En kalejdoskopisk resa genom hela Australien. Genom alla stater och till storstäderna med de kända sevärdheterna. Lägg till inblickar i landets historiska höjdpunkter, och du får en komplett bild av Australien.

Nature's Masterpiece

Panorama
Australia, del II:

Denna film tar oss med till naturens mästerverk i hela Australien. Det är fokus på storslagna naturscenerier, kontinentens stora kontraster och den unika floran och faunan. Det är nästan som att vara där själv!

285 kr per set

Välj mellan video eller dvd.

Så här beställer du:

Skicka ett mail till sto@myplanet.com och skriv vilka böcker du önskar beställa samt ditt namn och adress, så skickar vi ett inbetalningskort till dig. Böckerna skickas hem till dig när betalningen är oss tillhanda. Vi bjuder på portot! Priserna gäller fram till den 1 september 2004.

Roslagsgatan 35-37
113 54 Stockholm

På Cooloola Sunshine Institute of TAFE (CSIT) kan du studera 2-åriga praktiskt inriktade diplomutbildningar inom Sports and Recreation. Utbildningen ger en god kunskap i området, såväl praktiskt som teoretiskt.

Plugga Sports & Recreation vid härliga Sunshine Coast

Studenter som genomgått programmet kan arbeta inom t.ex. ledning och drift av gym och träningslokaler, ansvar för utveckling av träningsprogram eller starta egen verksamhet som personlig tränare.

CSIT ligger cirka en timme norr om Brisbane på natursköna Sunshine Coast. Området är känt för sina långa vackra stränder och charmiga semesterorter. Klimatet är subtropiskt med ett genomsnitt på 300 soldagar per år.

Vill du veta mer? Kontakta MyPlanet Education för ytterligare information eller boka en tid för kostnadsfri rådgivning. Du når oss på tel. 08-442 98 92 eller e-post: education@myplanet.com

Svenska studenter på CSIT.

Höstens mässa om Utlandsstudier

I september kommer MyPlanet Education återigen att arrangera en stor mässa om att studera utomlands. Under mässan kan du träffa representanter från en mängd universitet i Australien, Nya Zeeland, USA och Kanada. Du kommer också att kunna hämta information om studiemedel, stipendier, visum, resor, försäkringar och allt annat som rör utlandsstudier.

Håll utkik på hemsidan för ytterligare information, då mässan anordnas innan nästa nummer av MyPlanet Magazine kommer ut!

www.myplanet.com/education

– Idrotten har gjort mig till allt det jag är, sa Cathy Freeman till MyPlanet Magazine när hon var i Köpenhamn i samband med sin utnämning till H C Andersen-ambassadör.

Mirakelflickan från Mackay

Text och foto: Jesper Bradsted

Staden Mackay är en typisk stad på Australiens östkust. De fantastiska Whitsunday Islands pryder kustområdet utanför staden som ligger 1 700 kilometer norr Sydney. Den 16 februari 1973 föddes en aboriginflicka i Mackay. I dag – 31 år senare – är hon känd som en av Australiens största idrottsprofiler. Cathrine Astrid Salome Freeman heter hon, eller bara Cathy Freeman – och hennes liv har

fram tills nu varit minst lika spektakulärt som det område i vilket hennes födelsestad ligger.

Från Mackay till Melbourne

Sitt första lopp sprang Cathy som femåring. Hennes lärare tyckte att hon skulle ställa upp på skolans idrottsdag. Det var ingen dum idé. Cathy fick smak för löpning – och redan i början av 80-talet uppträckte Queensland-tidningarna henne. Cathy fick smeknamnet "Mirakelflickan från Mackay". 1991 steg

Nick Bideau in i Cathys liv. Den garvade journalisten från Melbourne sökte upp henne på nyårsdagen och sa rakt ut: – Der finns mer i livet än detta. Följ med till Melbourne och träna med Australiens bästa löpare. Det behövde han inte säga två gånger. Cathy flyttade till miljonstaden där hon blev presenterad för tränaren Peter Fortune.

Även om Cathy hade stora framgångar på löparbanan fick hon känna på verkligheten utanför den. Hon fick jobb på huvudpostkontoret, men många vägrade låta sig betjänas av en aboriginer – de gick helt enkelt aldrig fram till hennes kassa. Men hon har aldrig dolt var hon hör hemma. När hon har vunnit ett lopp har hon ofta också sprungit ärevarvet med både den australiska och den karakteristiska aboriginiska flaggan.

Målet var OS-guld

När Australien 1993 tilldelades det prestigefyllda OS år 2000, sådde Cathy fröet till sin allra största dröm. Hon ville vinna guld i favoritdisciplinen 400 meter – och det i sitt hemland. Som en försmak på vad som komma skulle, tog hon en fin andraplats vid OS i Atlanta 1996. 1997 blev det guld på 400 meter i VM. Drömmen om det optimala gjorde att Cathy var borta från Australien många månader om året för att träna och tävla. Men hennes popularitet i hemlandet blev större och större, och 1998 utsågs hon till "Årets australier".

Den olympiska elden i Sydney

När det så i september 2000 var dags för OS i

Kronprins Frederik utnämner Cathy Freeman till H C Andersen-ambassadör vid en ceremoni i Köpenhamns rådhus.

Nyhet från MyPlanet i Sydney

MyPlanet kan nu erbjuda medlemmarna en ny service på kontoret i Sydney. Om du under resan i Australien får behov av att ändra dina resplaner, kan du på kontoret i Sydney få hjälp att ändra avresedatumet på din flygbiljett - naturligtvis förutsatt att du har en biljett som går att ändra. Personalen på vårt kontor i Sydney talar skandinaviska - något som ju också gör det hela lite enklare!

Välkommen förbi

Besök MyPlanet på Kent St. där våra medarbetare ser fram emot att få dela med sig av sin fascination för Sydney till dig. Dessutom kan de också erbjuda en rad fina medlemserbjudanden - bland annat på sightseeing i Sydney och Melbourne och på det attraktiva "See Sydney Card".

Känner du någon som är intresserad?

Har du släkt, vänner eller affärsförbindelser med skandinavisk bakgrund i Australien? Skulle de vara intresserade av information om medlemskap i Scandinavian Friendship Society of Australia och att få det första exemplaret av MyPlanet Magazine på engelska? Den engelska utgåvan fokuserar på Danmark, Norge och Sverige.

Skicka in så fall namn och adress till:

MyPlanet International A/S
Box 19175
104 32 Stockholm

Du kan också skicka ett meddelande per e-post till syd@myplanet.com

En bra adress att lägga på minnet

MyPlanet Australia
Suite 2, Level 7, 189 Kent St
Sydney, NSW 2000

Tlf: 02 9020 5800
syd@myplanet.com

Kontoret har öppet
måndag-fredag kl. 9.00-17.30.

Sydney var det i mer än en betydelse med Cathy Freeman i huvudrollen. Många minns de fantastiska bilderna av en djupt rörd Cathy Freeman som under jublet från 110 000 åskådare på olympiastadion tände den olympiska elden.

Och det skulle bli ännu bättre. Drömmen från 1993 gick i uppfyllelse - Cathy vann guld på 400 meter med tiden 49,11 sek. - Det lyckligaste ögonblicket i mitt liv, lär hon själv ha sagt direkt efter finalen. Cathy Freeman blev symbolen för den olympiska elden.

Förebilder

I december 2003 var Cathy Freeman i Köpenhamn där hon utnämndes till H C Andersen-ambassadör, i likhet med till exempel både fotbollsspelaren Pelé och skådespelaren Harvey Keitel. I det sammanhanget fick

MyPlanet Magazine möjlighet att tala med stjärnan. Och det är ingen tvekan om att idrotten betyder och har betytt väldigt mycket för henne. - Utan idrotten skulle jag inte vara den jag är i dag, sa hon bland annat. Hon hoppas samtidigt att hon som aboriginer även i fortsättningen kan vara en förebild för många andra. Och när det gäller hennes utnämning till H C Andersen-ambassadör, kan hon hitta många likheter mellan aboriginerna och sagoförfattaren från Odense.

- Precis som H C Andersen berättade historier är min kultur också präglad av historieberättare, sa den blyga världsstjärnan den eftermiddagen i december förra året. Och det råder heller ingen tvekan om att "Mirakelflickan från Mackay" är en riktig H C Andersen-saga.

Vi presenterar

Jesper Bradsted är journalist och hade en aktiv roll i samband med Meet Australia - den australiska filmfestivalen i Danmark. Han har just valts till suppleant i Vänskapsföreningens styrelse.

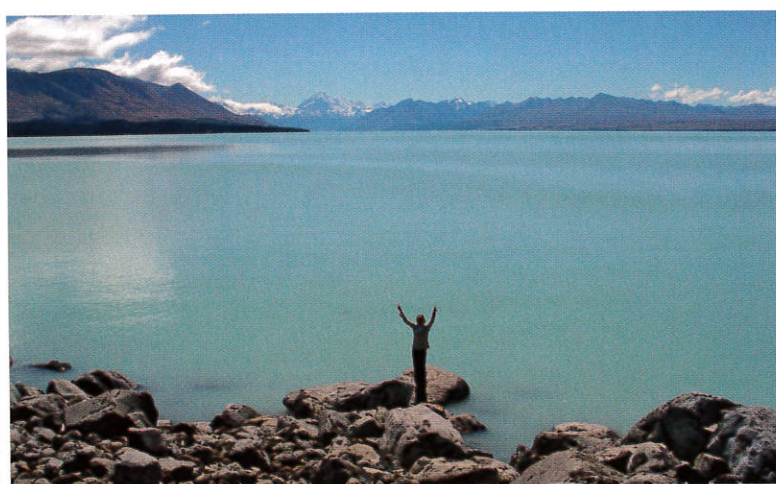
Info

Cathy Freeman är bland de 270 australier, som skall springa med den olympiska elden i Australien på väg till Athen. Läs mer på: www.cathyfreeman.com.

MyPlanets rundresor

– med svensk färdledare

Följ med på våra populära rundresor! Upplev det mesta och bästa av vad Australien respektive Nya Zeeland har att erbjuda. Våra erfarna svenska färdledare tar hand om allt det praktiska, guidar och hjälper er under resans gång. Rundresorna bjuder på spännande upptäckter, trevliga stunder med nyfunna vänner och ett roligt minne för livet!

Lake Pukaki, Nya Zeelands sydö.

Foto: Annica Jansson.

Australiens Höjdpunkter 21/10-9/11 2004

Vi flyger med Qantas till Bangkok där vi gör ett 2 dagars stopp. Fyllda av intryck från denna pulserande storstad fortsätter vi till Sydney där vi får några härliga dagar tillsammans. Vi besöker några av Australiens kända vingårdar i närbelägna Hunter Valley och upplever den natursköna nationalparken Blue Mountains.

Efter Sydney flyger vi till kontrasternas landskap, till Australiens mittpunkt, "The Red Centre". Här i den öde, röda öknen tillbringar vi spännande dagar tillsammans i Alice Springs, Ayers Rock samt Kings Canyon. Vi får möta urbefolkningen, aboriginerna, och deras uråldriga kultur. För att riktigt komma nära den australiska outbacken tillbringar vi en natt i campinglägret "Safari in style" i närheten av Ayers Rock.

Vi avslutar resan med Barriärrevet i tropiska Queensland där kombinationen rev och regnskog erbjuder fantastiska upplevelser. Här får vi uppleva några sköna avkopplande dagar med bland annat en båttur till revet var vi kan snorkla bland koraller och tropiska fiskar, och en dagstur som går till regnskogen vid Cape Tribulation. Vi bor i den lilla charmiga kuststaden Port Douglas, 70 km norr om Cairns.

Pris: 35 300 kr

Kiwi Adventure 4-25/11 2004

Under tre veckor upplever vi tillsammans magiska Nya Zeeland inklusive stopp i både Bangkok och Sydney. Efter två dagar i Bangkok med gemensam sightseeing blandat med tid på egen hand för shopping och egna upptäckter, flyger vi till Auckland på Nya Zeelands nordö. Efter Auckland står Rotorua på tur. Här upplever vi både maorikulturen och traktens många geotermiska fenomen. Färden fortsätter söderut genom öppna landskap. I huvudstaden Wellington klättrar husen på stadens kullar och berg, alla till synes med utsikt över vattnet. Här är ett besök på nationalmuseet Te Papa Tongarewa en höjdpunkt.

Vi reser med färja till Sydön, en vacker tur som bjuder på underbara vyer. Efter övernattnings på resort i natursköna Queen Charlotte Sound åker vi genom vinregionerna till Kaikoura. Färden fortsätter längs sydöns vilda västkust var vi bl.a. besöker glaciären Franz Josef och upplever en vandring i regnskogen.

Äventyrshuvudstaden Queenstown bjuder på fantastisk natur och många möjligheter att uppleva aktiviteter på egen hand. En kryssning i Milford Sound kommer att höra till resans höjdpunkter, för att inte tala om en övernattnings på en nyzeeländsk farm. Vi åker vidare till Mount Cook, landets högsta berg, som ligger vackert i bergskedjan Southern Alps i ett landskap av sjöar i olika turkosa nyanser. Nya Zeelandsvistelsen avslutas i Christchurch, varifrån vi flyger till Sydney.

Slutligen tillbringar vi några härliga dagar i Australiens största stad innan vi mätta av intryck och upplevelser återvänder till Sverige.

Pris: 39 500 kr

Priserna inkluderar flyg med Qantas (Aus) respektive Thai (NZ) samt anslutning från Sverige, Köpenhamn eller Göteborg, alla transporter och måltider enligt program, samt svensk färdledning. Kontakta oss för dag-för-dag program på 08-442 98 80 / 031-774 00 75 eller se vår hemsida www.myplanet.com

Överlåter man planeringen till personer med god lokalkännedom får man inte bara se allt som man förväntar sig att se i Nya Zeeland, utan kommer dessutom till ställen där turister är en sällsynthet.

Planerat – men med massor av överraskningar

Text: Birthe Hvid

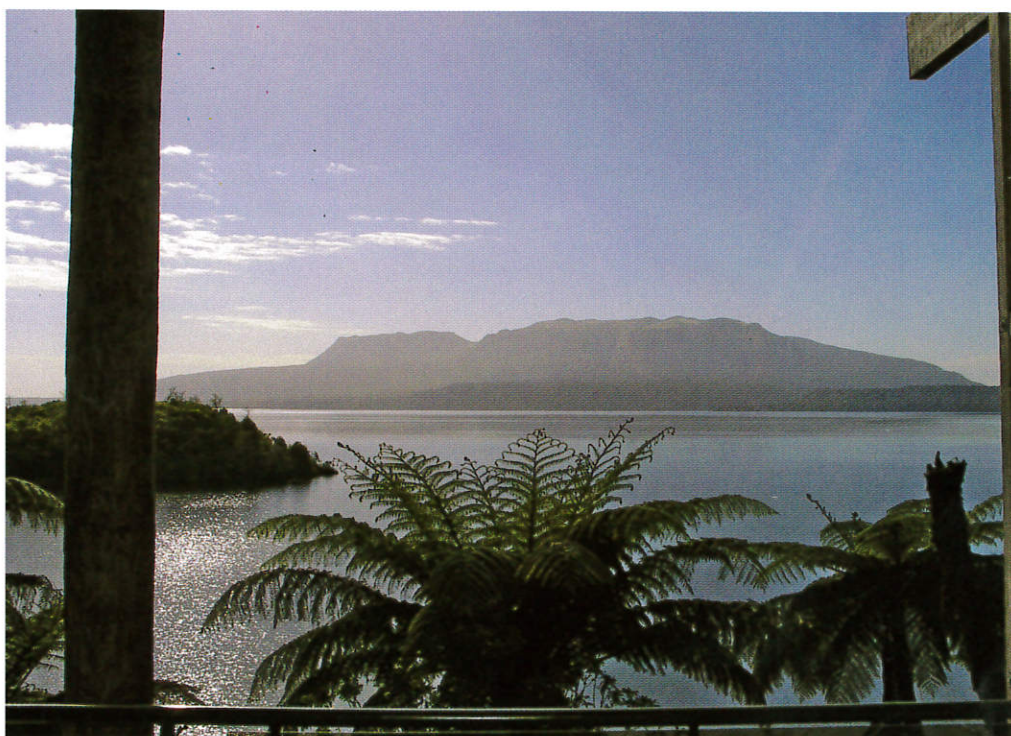
Foto: Trine Hvid

Vi – vår dotter och svärson, min man och jag – hade en månads semester och skulle till Nya Zeeland. När vi planerade resan var vi helt övertygade om att den skulle göras i husbil. Vi har i många år campat i tält, och det var helt naturligt för oss att köra på egen hand och själva bestämma vad vi skulle se, hur vi skulle övernatta och kunna påverka hur länge vi ville stanna på de vackra platser som vi hade hört talas om.

När resan började närma sig sa vi att det kanske skulle vara bra för vår framtida familjegemenskap att vi sov var för sig nu när vi skulle tillbringa så mycket tid tillsammans. Alltså bestämde vi oss för att övernatta på hotell. Och om vi hyrde en terrängbil skulle det ju inte finnas några begränsningar för våra upplevelser. Nu var utgångspunkten en helt annan, och vi fick ett mycket spännande förslag från MyPlanet. Det bestod av hyra av terrängbil, utförlig vägbeskrivning för alla dagar och förbokning av alla övernattningar.

Överraskningar längs vägen

Det visade sig vara en alla tiders lösning, även om det kanske låter väldigt konventionellt och oflexibelt. I Nya Zeeland finns det restriktioner för var vanliga bilar får köra, och det behövde vi inte tänka på med en terrängbil.

Rum med utsikt – Acacia House på nordön.

Rutten var planerad för oss, men följde inte de vanliga turiststråken. Vi kom till natursköna ställen som man nog måste tillhöra lokalbefolkningen för att känna till, och som vi aldrig hade hittat själva, oavsett hur många guideböcker vi hade läst. Nu efteråt är jag glad för att vi valde att övernatta på ett annat sätt. Varje dag var vi fulla av förväntan. Var det i dag vi skulle övernatta på ett historiskt

"homestead"? "Bed & Breakfast" med trevligt värdfolk? Ett hotell med utsikt och ett ovanligt läge?

Mottagandet i Nya Zeeland

Efter ett par dagar i Sydney kom vi till flygplatsen i Auckland. Här togs vi emot av en representant från Rest New Zealand – det företag som hade "förpackat" det hela åt oss.

Vi möttes med en skylt med våra namn på. Vi fick höra var vi skulle sova den första natten, var vi skulle hämta bilen som vi hade hyrt samt hur och varför vi skulle teckna en extra bilförsäkring. Samtidigt fick vi hämta ut en pärm där hela vår semester var planerad dag för dag. Det fanns karta och beskrivningar över områdena vi skulle köra i, översikt över speciella turistattraktioner som vi bara måste se samt beskrivning av de ställen där vi skulle övernatta. Därefter blev vi körda till vårt hotell. Ett härligt sätt att bli mottagen på när man kommer till ett helt främmande land.

Nästa morgon hämtade vi bilen, en fyrhjulsdriven Toyota PARVO, från biluthyrningsfirman. Det fanns gott om plats i bilen och en bekväm sitthöjd, även i baksätet, för oss som tillhör den äldre generationen. Det var inget krångel med vare sig fjädringen,

temperaturen, motorn eller bagageutrymmet. Efter en genomgång av det praktiska kring motor, bensin, försäkringar m.m. började vi på allvar vårt nyzeeländska äventyr. Kartan och vägbeskrivningarna fungerade perfekt och gjorde resan till en verklig upplevelse. Vi körde på smala vägar i berg, dalar och genom öde sträckningar, men vi visste hela tiden var vi var eftersom beskrivningarna var så bra och tydliga.

Även om vi skulle köra många kilometer eller långa sträckor fanns det varje dag förslag till vandringsturer längs vägen, så vi fick promenera ca 1,5 timme dagligen. Det tog ett tag innan vi kom på att alla vandringsturer var beskrivna i tid och inte i kilometer!

Från stuga till slott

Eftersom vi hade ett begränsat antal dagar (26

totalt) till förfogande, och vi samtidigt ville se så mycket som möjligt av både Nordön och Sydön, var resan planerad så att vi endast hade en övernattningsnatt på varje ställe. Vi kom snabbt in i rytmen med att packa bilen, läsa kartan, hitta vägen, handla proviant, checka in, laga mat och checka ut. Även om det låter hektiskt hade vi ändå tid att koppla av vid ankomsten till de olika ställena, spela kort, skriva vykort eller ta en liten tupplur före middagen.

En natt bodde vi i väldigt ståndsmässiga omgivningar på Tokarahi Homestead – ett lantställe byggt i viktorsansk stil. Mycket välhållt och stilfullt. Man hade elegant dukat upp till oss på det blanka mahognybordet i matsalen, och sedan avnjöt vi kaffet i de mjuka fåtöljerna framför öppna spisen. Inte minst värdarna Mike och Lyn Gray gjorde sitt till för att detta blev något alldeles speciellt. Tokarahi Homestead ligger i närheten av Danseys Pass väster om Oamaru på Sydön. Är man intresserad av historia och antikviteter kan jag varmt rekommendera det här stället.

Ett annat ställe som jag gärna hade velat bo fler nätter på var Acacia House på Nordön. Det låg väl dolt i de skogsklädda backarna – och vilket utsikt över Lake Tarawera som sedan uppenbarade sig! Om några hade beskrivit den för mig på förhand skulle jag inte ha trott dem. Men det var inte bara utsikten. Det var också arkitekturen som var inspirerad av maoriernas byggnadsstil, och materialen. Jag kan fortfarande känna hur det var att gå barfota på det sköna träet. Och den nyzeeländska gästfriheten fick vi uppleva på allvar här hos Ian och Liz.

Längst österut

Nya Zeeland är en enda lång naturupplevelse. Vårt första möte med den storslagna naturen var på halvön Coromandel på Nordön. Vi gick och gick. Neråt och neråt. Uppåt och uppåt. Och det i en väldigt annorlunda vegetation (regnskog) utan att ana vad som väntade oss. Men så plötsligt låg Stilla Havet därnere. Helt klart och blått, med vita sandstränder och de mest storslagna klippformationer i vattnet. Det tog tid att komma dit ner och tid att komma upp igen längs stigen till bilen. Men en stor upplevelse var det.

Efter ett par dagar kom vi till East Cape – ett väldigt öde område och den östligast belägna platsen i världen. Där låg ett fyrtorn som vi bara måste upp och se. Vi kämpade oss upp längs en brant med många olika trapp-

Fyrtornet vid East Cape.

steg. Det fanns små och mycket stora och totalt var det 736 steg. Tur nog var vi i hyfsad form. Vi belönades med en obeskrivligt vacker utsikt – väl värd alla ansträngningar.

I kiwins tecken

Det var helt tydligt att rutten hade planerats så att vi fick se det man bara måste se när man kommer hit som turist samtidigt som vi också kom till ställen där turister sällan sätter sin fot.

Det var både roligt och lärorikt att besöka Kiwifruit Country (6 km från Te Puke på Nordön) och se hur den lilla ludna frukten, som vi annars bara ser i matbutikernas fruktavdelning, odlas. Inte minst var det intressant att se alla de sätt som frukten används på.

Rotorua är ett av de ställen man bör se och uppleva. Vi gick runt i ett stort område med mycket välanlagda stigar så att man tryggt kunde ta sig runt och uppleva detta märkliga fenomen med kokande gytta och varma källor från jordens inre. Att Nya Zeeland är ett land med starka naturkrafter påminde vi också om i Napier. Bakom de vackra, färgglada art deco-byggnaderna gömmer sig en historia med en våldsam jordbävning år 1931.

Jag vill också nämna Nelson Lakes National Park där vi fick ännu en av resans stora naturupplevelser. Vi övernattade i St. Arnaud som ligger vid stranden av Lake Rototiti. Vi vandrade genom regnskog ett par timmar och

"Rush hour traffic" på Sydön.

fick se trädorbunkar, vackra blommor och lyssna till en väldigt speciell liten fågel som slog följe med oss. Den sjöng på ett aldeles speciellt och oförglömligt sätt.

Vi hade en känsla av att vi själva bestämde tempot och vi satte stort pris på vår osynliga medhjälpare och guide i form av pärmen från Rest New Zealand.

Nu er det din tur

Är du intresserad av att uppleva Nya Zeeland på samma sätt som Birthe Hvid och hennes familj? Du kan till exempel välja en 15-dagarsresa från 15 035 kr eller en 22-dagarsresa från 20 455 kr. I bägge resorna ingår både Nordön och Sydön. Priserna är baserade att två personer reser tillsammans, och att man väljer övernattnings på 3-stjärniga hotell, men 4/5-stjärniga hotell är också en möjlighet. Inkl. hyrbil, försäkring, fria kilometer, övernattnings i dubbelrum, färja mellan Nordön och Sydön samt detaljerad vägbeskrivning.

Man kan också välja att göra resan tillsammans med andra (minst 4 personer) i sällskap av en guide (engelsktalande). Resan genomförs på bestämda datum, kostar från 29 855 kr och inkluderar utöver vad som nämns ovan även olika aktiviteter och entré till en lång rad sevärdheter och attraktioner.

För mer information, ring
08-442 98 80 / 031-774 00 75

Birthe Hvid njuter av Sydöns mäktiga landskap.

Jollesegling i Nya Zeeland

P-klasse jolle i aktion.

Text och foto: Ulrika Willcox, Auckland

Innan påskhelgen i år möttes alla vi "optimistjolleföräldrar" nere på Murrays Bay seglarklubb för att planera inför optimistmästerskapen i Wellington. Hela 27 familjer från vår klubb skulle åka ner och ta del av kappseglingarna. Seglingen på denna nivå är definitivt en familjeangelägenhet, det tar en massa tid och mycket energi. Vi hade lyckats med att hitta en sponsor, så till barnens glädje delades det ut jackor och tröjor med Murrays Bay Sailing Club som logo.

Bäst i landet

Senare på dagen spände vi fast Daniels optimistjolle på flaket, medan Daniel själv gick igenom alla seglarkläder. Vår dotter Anna

seglar också, men bestämde sig för att inte segla nere i Wellington. För kallt och blåsig tyckte hon. Daniel däremot tar sin segling mycket seriöst. Han är rankad nummer ett i Nya Zeeland, så han åkte ner till Wellington med ett enda mål, att vinna och bli National Champion!

Med pappa Hamish, som är en internationell professionell seglare, som tränare har Daniel och Anna ett fantastiskt stöd. Daniels framgång är dock hans egen – han har lagt ner många träningstimmar på sin segling.

Anrik sport

För ett litet land långt borta har Nya Zeeland producerat seglare i världs klass, inte minst när

det gäller Americas Cup-seglare, men även i andra klasser: kölbåt, jollesegling och windsurfing. Sir Peter Blake, Russel Coutts, Hamish Willcox, Dave Barnes, Barbara Kendell, Lesli Egnot och många flera har definitivt hjälpt till med att skapa ett större allmänt intresse för segling. Men det är inte bara intresset som är stort, utan det finns en enorm hängivenhet i denna sport bland folket. Segling är en mycket anrik sport i Nya Zeeland, inte bara när det gäller kappseglingar, utan också design och båtbyggeri.

Stämningsfull festival

När den stora festivalen Auckland Anniversary går av stapeln varje vinter, påminns man om

Knappast någon sport är lika förknippad med Nya Zeeland som segling. När svenska Ulrika träffade och gifte sig med seglarproffset Hamish från Nya Zeeland, blev seglingen en livsstil även för henne. Idag är hon bland annat aktivt involverad i sonen Daniels seglarkarriär.

kärleken till segling som invånarna i detta land har. Överallt runt om i Auckland hålls det kappseglingar i alla olika klasser. De gamla, fina, traditionella båtarna är ute och visar stolt upp sig inför en stor publik. Åskådare finns överallt – på båtar, färjor eller sittande längs kusten med en lunchkorg, tittande ut mot havet mot alla dessa båtar!

Brinnande intresse

Runt om i landet finns det seglarklubbar som drivs helt och hållet av föräldrar. Dessa entusiaster anordnar seglarkurser, tävlingar, utbildning till nya medlemmar och framför allt kappseglingar. Allt detta gör man på sin fritid, frivilligt och med brinnande intresse. Yachting New Zealand är seglarnas riksförbund, de representerar 160 klubbar och klasser inom landet och de arrangerar kurser och seminarier för klubbmedlemmar för att se till att standaren är hög, så barn och ungdomar får bästa chans att utvecklas till internationellt skickliga seglare.

På vår klubb i Murrays Bay hade vi under Americas Cup-tiden många barn från andra länder som seglade med oss. Deras föräldrar påminde oss om vilka fantastiska seglarförutsättningar det finns i Nya Zeeland. Här kan föräldrar ordna kappseglingar själva med all kunskap som passerar mellan medlemmar i klubben. I många länder måste man betala stora inträdesavgifter inför en kappsegling, då man inte har frivilliga som ställer upp och kunskapen inte heller finns på den nivån.

Stort åtagande

De flesta klubbar har egna optimistjollar av plast så de kan hålla Learn to sail-program och på nästa nivå Learn to race-program. Vill man sedan fortsätta att segla måste föräldrar, som med all sport, bli engagerade. Har man barn som seglar jolle och tävlar får man räkna

med ett stort åtagande, både tidsmässigt och ekonomiskt.

Att bo i Auckland är en stor fördel då de flesta och de största kappseglingarna hålls här. Men man ser också till att hålla vissa tävlingar på södra nordön eller på sydön. Eftersom Nya Zeeland är så isolerat är det komplicerat och kostsamt att resa till Europa för de större internationella kappseglingarna. Men Nya Zeeland har alltid sett till att ha representanter i de olika olympiska klasserna, ungdoms-VM och VM i optimistjolle som går av stapeln i andra länder.

VM nästa

Efter påskhelgen samlas vi åter igen nere vid klubben. Daniel strålar, han nådde sitt mål nere i Wellington. Han vann de nyzeeländska mästerskapen och nu planerar vi en ost- och vinkväll med en stor auktion för att samla in pengar till Daniel och Susannha Pyatt (också från Murrays Bay), som nu ska representera Nya Zeeland med tre andra ungdomar i Optimist VM 2004 i Ecuador i Sydamerika.

Det kommer att bli en trevlig kväll med många hängivna anhängare, en kväll att prata segling, minnen och framtidens seglare och deras ambitioner.

Vi presenterar

Ulrika Willcox bor med sin familj i Auckland. Hela familjen är riktiga seglarentusiaster och tillbringar fritid och semestrar på vattnet, både hemma i Nya Zeeland och på andra orter.

Info

För mer information, se Yachting New Zealands webbsida: <http://www.yachtingnz.org.nz/>

De unga seglarlöftena vid prisutdelningen, med Daniel i mitten och Susannha längst till höger.

Sportfiske är Australiens mest populära sport. Även om många får vänta i åratal på den optimala fiskeupplevelsen, så kan man vid allra första försöket lyckas få en av havets kämpar på kroken.

Svärdfisk i sikte!

Text och foto: Karen Dissing

Vi sitter i bilen på väg till Kiama som ligger ca 130 km söder om Sydney. Klockan är lite över fem på morgonen. Vi ska ut på "big-game fishing" efter svärdfisk ("marlin" på engelska). Vår son och svärdotter, som bor i Sydney, har arrangerat turen för oss fyra. Strax före klockan sex kommer vi fram och går ombord på båten "Seaker" där vi hälsas välkomna av vår kapten Trevor och hans två medhjälpare Dave och Brad. En verkligt effektiv treklöver ska det visa sig.

Tur med vädret

– Beautiful weather, hälsar de. Det kan faktiskt inte vara bättre. Snart är vi på väg ut mot öppet hav. "Seaker" är en fin liten fiskebåt späckad med fiskeutrustning och mitt på däck står "stolen" varifrån kampen med svärdfisken kommer att äga rum – om turen alltså är med oss.

Efter en timme går solen upp och färgar himlen röd. Det blir lite fler krusningar på vattnet. Långt ute ser vi ryggen av en knölval,

och lite senare tumlar en liten flock delfiner runt alldeles intill oss. Då och då ser vi fisk som hoppar, eller ett stim av fisk som får vattnet att koka. – Det är ett tecken på att det finns större fisk i farvattnet, säger Trevor. Små självlysande blå fiskar simmar runt längs relingen, och plötsligt vimlar det av Yellow Dolphin-fisk. Helt vanliga fiskespön delas snabbt ut och små fiskbitar sätts på krokarna som bete. Snart drar vi upp den ena fina fisken efter den andra.

När det nappade var det ordentligt!.

Det gäller att vara stark när man fiskar efter marlin.

Fokuserad insats

Efter detta lilla äventyr åker vi vidare. Vid 10-tiden observeras svärdfisk. Det finns fler båtar på havet i samma ärende som vi, och de har radiokontakt med varandra. Fem av de stora fiskespöna riggas nu med stora fina "lures" som bete. Men inget händer. Så vi åker vidare. Vid 14-tiden blir det nya svärdfiskvarningar. Stor aktivitet. Ut med linorna igen – och efter en kort tid nappar det plötsligt! Och då blir det fart på allt ombord. Kaos verkar råda. Erik spänns fast i "stolen", och fighten kan börja på allvar. Nu behövs all muskelkraft. Spöet, som sitter fast i en spö-hållare på stolen, ska hållas i en viss bestämd vinkel, och linan rullas in under rop och kommandon – ingen alldeles enkel sak! Mitt i kampens hetta blir Erik avlöst av Tommy så att också han ska få prova sina krafter mot denna havets kämpe.

Det blev en fight som dessa två aldrig glömmar. Aldrig tidigare har vi sett dem så sammanbitna och koncentrerade. Efter nästan en timme ligger det en drygt 120 kg tung, utmattad blårandig svärdfisk (Blue

Striped Marlin) i vattnet vid sidan av båten. Trevor har slagit ett rep runt "näbben" för att firren ska hålla sig lugn. Den kommer att få återvända till sitt rätta element alldeles strax. Vi har inga planer på att vare sig äta eller sälja den – men man kan göra bäge delar.

Sagolik tur

Det var helt fantastiskt att få se denna väldigt speciella och väldigt stora randiga svärdfisk på så nära håll. Kamerorna arbetade för högttryck. Strax efter fick Trevor igång gälarna hos vår kamrat i vattnet, och kort därefter simmade den iväg. Alla kom till ro – och det gick på allvar upp för oss vilket fantastiskt äventyr vi hade haft sån tur att få uppleva. Massor av entusiastiska sportfiskare åker på big-game-fiske efter svärdfisk år efter år utan att fånga någon, och här kommer vi på vår första tur och drar in en 120 kg tung Blue Striped Marlin nästan vid första försöket!

Det var en lång dag på havet. Vi fick fast mark under fötterna igen vid 17-tiden på eftermiddagen. Jag måste erkänna att vi inte alla klarade sjön lika bra... men det är en

helt annan historia. Glöm inte sjösjukepillren – även om vädret är "beautiful". ■

Vi presenterar

Karen Dissing och hennes man Erik har varit i Australien flera gånger för att besöka sin son och svärdotter i Sydney.

Dagens största fångst.

Vykort från Banks Peninsula

Hej på er!

Här kommer en hälsning från Banks Peninsula utanför Christchurch. Vilken idyll! Gröna mjuka berg och kullar som ligger utspridda i det solglittrande havet. Den gröna landmassan genomskärs av små vikar med öde sandstränder av svart lavasand, som påminner en om att halvön ligger på utslocknade vulkaner. Tusentals får duttar allt det gröna som små bomullstussar.

Sitter nu på ett utecafé i Akaroa och njuter av en sen lunch i solen. Akaroa är en mysig liten stad med fransk historia. Gatorna har franska namn som Rue Lavaud och Rue Solie, och kantas av fina gamla trähus med härliga vildvuxna trädgårdar. Pratade just med bordsgrannarna. De har varit ute på "Simma med delfiner-båttur" och är alldeles lyriska. Det hade varit hundratal delfiner i vattnet med dem. Skall försöka hinna med det imorgon...

*Hälsa alla!
Annica*

